

-*knyta*, -*komma*, -*krypa*, -*kråla*, -*kröka*, -*köra*, -*lassa*, -*lasta*, -*leda*, -*lema*, -*locka*, -*lofa* *sig*, -*loma*, -*lotsa*, -*lufsa*, -*lunka*, -*lyfta*, -*lysa*, -*lägga*, -*längta*, -*löda*, -*löpa*, -*maka*, -*mota*, -*mura*, -*måla*, -*narra*, -*packa*, -*passa*, -*passera*, -*praktisera*, -*pricka*, -*pumpa*, -*ragla*, -*resa*, -*rida*, -*rinna*, -*ro*, -*ropa*, -*rulla*, -*rusa*, -*rycka*, -*räcka*, -*ränna*, -*röra*, -*samka*, -*segla*, -*simma*, -*skaffa*, -*skaka*, -*skena*, -*skeppa*, -*skicka*, -*skjuta*, -*skjutsa*, -*skotta*, -*skrufva*, -*skrämma*, -*skuffa*, -*skulta*, -*skynda*, -*skåda*, -*slunga*, -*slå*, -*slänga*, -*släpa*, -*släppa*, -*smeta*, -*smyga*, -*sopa*, -*sparka*, -*spika*, -*spilla*, -*springa*, -*spruta*, -*sticka*, -*stiga*, -*stjelpa*, -*stjälta*, -*stoppa*, -*stryka*, -*strömma*, -*ställa*, -*stämna*, -*stänka*, -*störta*, -*stöta*, -*svinga*, -*sväfva*, -*svänga*, -*sy*, -*sända*, -*sänka*, -*sätta*, -*taga*, -*teckna*, -*trafa*, -*trycka*, -*tränga*, -*trängta*, -*tumla*, -*tvinga*, -*tåga*, -*tömna*, -*vandra*, -*vanka*, -*visa*, -*vispa*, -*vräka*, -*vältra*, -*vänta*, -*åka*, -*ämna* *sig*, -*önska*, -*ösa*, beordra till det stället, &c. — Med *Dit* sammansatta verbala substantiver äro de flesta på ändelsen *ande*, och äfven flera på *ing*, tillhörande förestående verber, samt dessutom följande: *Ditfärd*, *Ditgång*, *Ditkomst*, *Ditresa*, *Ditväg*.

DITHYRAMB, dityrammb, m. 3. (litter.) 1) Skaldestycke, som vid Bacchi fest afsjöngs till gudens ära och alltid andades en vild hänryckning. — 2) (nu) Lyriskt skaldestycke, hvari den högsta hänryckning är förenad med djerfhet i bilder, nyskapade ord och vårdslöshet i stil och meter.

DITHYRAMBISK, dityrammbisk, a. 2. (litter.) 1) Som har karakteren af en dithyramb. — 2) Högratfvande, svulstig, bombastisk.

DITHÖRANDE, a. p. 1. (egentl. part. akt. af *Dithöra*) Som hörer dit. *Omtala*, *berätta en händelse med alla d. omständigheter*.

DITINTILLS, adv. Se *Ditills*.

DITO, adj. o. s. indekl. (af ital. *Detto*, sagd) Besagde, ofvannämde, densamme, detsamma, af samma slag, item. Brukas mest i handels- och affärspråket. *En blå klädning, d. en grön. Ett stycke d., af samma slag; äfv. (skämtv. fam., om menniskor) dålig karl, qvinna, dålig persedel.*

DITTILL, adv. Till det stället. *D. skall du gå, men icke vidare.* — *Syn.* *Dit*.

DITTILLS, adv. Till den tiden. *D. gick allt bra, men då mötte många svårigheter. Ända d.*

DITT OCH DATT, uttryck, som brukas i det lägre språket och betyder: Hvarjehanda saker. *Tala om ditt och datt.* — *Syn.* Se *Hvarjehanda*.

DITVÄG, m. 2. Resa, färd, vandring, segling &c. till det stället. Brukas endast i bestämd form, i adverbiala uttrycket: *På d-en*, under resan, färden, gången &c. dit. — *Syn.* *Ditresa*, *Ditfärd*, *Ditvandring*, *Ditgång*, *Ditsegling*.

DITÅT, ditåt o. ditåt, adv. 1) (ditåt) Åt det hållet, åt den sidan, åt det väderstrecket. *Gå d., så hittar ni rätt. D. skall ni gå. Stället ligger d.* — *Syn.* *Deråt.* — 2) (ditåt) Så ungefär, så vid pass, nära, liknande, likalydande. *Något d., något dylikt. S. eller något annat namn d. Det är alldeles icke d., ingen likhet, alls icke träffadt, långt ifrån det rätta.*

DITÖFVER, ditövr, adv. Öfver till det stället. *Så snart sjön lagt och kan köras, skall jag fara d.*

DIVAN, -än, m. 3. 1) Turkiska kejsarens statsråd. — 2) Kostbar, med tapeter och flera utstickade, mot väggen lutade dynor betäckt, en fot öfver golvet upphöjd ställning, som finnes i Turkiet uti alla palatser samt i enskilda personers rum, och hvaruppå husets herre hvilat, då han emottager besök. — 3) Ett slags låg soffla, brukad i det öfriga Europa och liknande förenämde hvilställning. — 4) Praktrum med dylika låga soffor utåt väggarna. — 5) (hos Araber, Perser och Turkar) Fullständig samling af vissa lyriska skaldestycken, som hafva det egna, att ett och samma rim upprepas genom hela poemet.

DIVERGENS, divärrgäns, f. 3. 1) (mat. o. opt.) Liniers eller strålars spridning. — 2) (fig.) Meningsstridighet.

DIVERGERA, divärrgöra, v. n. 1. 1) (mat.) Säges om tvenne icke parallella linier i samma plan, hvilka sprida sig utåt, hvar åt sin sida. — 2) (opt.) Sprida sig (om strålar). — 3) (fig.) Vara af olika mening.

DIVERSE, divärrese, indekl. 1) Åtskilliga, hvarjehanda. *D. saker.* — 2) Rubrik i tidningar för en artikel, som innehåller hvarjehanda ämnen. — *Syn.* Se *Åtskillig*.

DIVERSEHANDEL, divärrehandl, m. 2. sing. Handel med hvarjehanda artiklar, som icke höra till någon viss bestämd slags handel.

DIVERSEHANDLANDE, m. 5. En, som drifver diversehandel.

DIVERSION, divärreschön, f. 3. 1) (krigs.) Anfall på en punkt, der fienden icke väntat sig något sådant, och hvarigenom man åsyftar att leda hans uppmärksamhet ifrån en annan af honom hotad punkt samt tvinga honom att dela sin makt. 2) (fig.) Afledning af ens uppmärksamhet åt annat håll; afvändning af en oväns fiendtliga afsigter genom framkallande af hinder och svårigheter för honom på ett håll, der han icke hade väntat sådana. — *Syn.* *Tvärstreck*, *Streck i räkningen*.

DIVERTERA, divärtrera, v. a. 1. 1) Åfvända, afeda. — 2) Roa, förlusta. — *Syn.* Se *Roa*.

DIVERTISSEMENT, divärttissemång, n. 3. 1) Tidsfördrif, förlustelse. — 2) Musikstycke, bestående af några få, med dansmelodier afvexlande satser, och vanligtvis af ingen bestämd karakter. — 3) Dans och sång emellan akterna i ett skådespel.

DIVIDEND, --dä'nd, m. 3. 1) (räknek.) Tal, som skall delas. — 2) a) Den andel, som en aktieägare i ett handelskompani erhåller af den gemensamma vinsten. — b) Den andel af en konkursmassa, som, efter fälld dom, tillfaller hvar och en af borgenärerna, i förhållande till hans fordran.

DIVIDERA, v. a. 1. (räknek.) Dela ett tal i vissa lika stora delar. — *Dividerande*, n. 4. o. *Dividering*, f. 2.

DIVINATION, --tschön, f. 3. 1) Spådomskonst. — 2) Aning. — 3) Skarpsinnig och riktig förmodan angående tillkommande händelser.

DIVINATIONSFÖRMÅGA, ---tschönsförmåga, f. 1. 1) Aningsförmåga. — 2) Förmågan att genom skarpsinnigt aktgifvande på händelser och omständigheter kunna sluta till hvad som framdeles kommer att hända.

DIVINITET, ---ét, f. 3. Gudomlighet, gudom. **DIVIS**, -i's, m. 3. (boktr.) 1) Se *Bindstreck*. — 2) Stil, hvarigenom ett bindstreck frambringas i tryck.